# Girona supera Barcelona en l'emissió per càpita de gasos d'efecte hivernacle

## Cada habitant de les comarques gironines va produir 5,9 tones de CO2 durant el 2014; cada barceloní en va generar 4,6 El transport i les activitats industrials són responsables de l´aportació de la majoria de partícules contaminants a la província

Girona supera Barcelona en emissió per càpita de gasos d'efecte hivernacle. L'Oficina del Canvi Climàtic de la Generalitat va fer públiques ahir per primer cop les dades d'emissions de CO2 i altres gasos contaminants desglossades per províncies. Aquestes revelen que les comarques gironines van enviar a l'atmosfera 4,5 milions de tones de gasos durant el 2014. O, el que és el mateix, 5,9 tones de CO2 per persona.

Aquesta xifra és un punt més elevada que les emissions per càpita a la província de Barcelona, que tot i ser la demarcació més poblada de Catalunya i la que concentra la major part d'indústria, va emetre 4,6 tones anuals per càpita. Les dades de l'Oficina del Canvi Climàtic també posen al descobert una altra dada sorprenent: Lleida i Tarragona superen de molt les emissions per càpita de Barcelona i Girona. A cada habitant de les terres de Ponent li va tocar de mitjana 10,2 tones de gasos. I cada tarragoní va generar 12 tones anuals.

Les emissions per càpita són xifres més gràfiques a l'hora de visualitzar la producció de gasos d'efecte hivernacle. Però com que el canvi climàtic és un problema global, són les dades globals les que tenen una veritable rellevància. I aquí les proporcions canvien. Barcelona és, per raons òbvies, la província que més gasos emet. La seva contribució suposa el 57% dels 43,7 milions de tones de CO2 que es van generar a Catalunya. En segona posició queda Tarragona amb el 22,1% de les emissions; Girona aporta un 10,3% i Lleida un 10,2%.

D´on surt el CO2 de Girona?

D'on surt doncs el CO2 que es produeix en un any a les comarques gironines? Tota activitat humana necessita energia per funcionar. I a dia d'avui a la província, com a qualsevol altre indret del planeta, la manera d'aconseguir-la és a través de la crema de combustibles fòssils. Dels 4,5 milions de tones de CO2 que Girona va emetre a l'atmosfera l'any 2014, uns 3 milions es van sorgir per activitats relacionades amb el processament d'energia.

D'aquestes, el transport ocupa indiscutiblement la primera posició del podi. Els vehicles que cada dia circulen per les carreteres de la demarcació transporten persones i mercaderies. Permeten una mobilitat necessària però al mateix temps llancen 1,6 milions de tones de gasos d'efecte hivernacle. També les indústries manufactureres i de la construcció necessiten energia com un peix necessita aigua. A Girona, però, la seva posada en marxa té un cost de 608.710 tones anuals. El mateix passa amb altres sectors (com el residencial o el dels serveis), la generació energètica dels quals puja fins a les 779.680 tones de CO2.

Altres activitats completen la producció de gasos. Entre aquestes destaca, per exemple, l'ús que fan les indústries de substàncies que, paradoxalment, substitueixen altres substàncies que s'han anat retirant perquè destruïen la capa d'ozó. Per exemple, el sector industrial de les comarques gironines ha anat deixant progressivament el CFC per ser un dels elements químics que estava acabant amb la capa que evita que tinguem càncers de pell i altres malalties que provoca la radiació solar. En canvi, l'any 2014 va enviar a l'atmosfera 234.440 tones d'HFC (hidrofluorocarbonis) i PFC (perfluorocarbonis), gasos que serveixen per refrigerar, fabricar aerosols i espuma. Aquests no afecten la capa d'ozó però contribueixen a l'escalfament global i tenen un efecte molt més potent i durador que el CO2.

L'agricultura també contribueix a l'emissió de gasos d'efecte hivernacle. Més de 600.000 tones de CO2 es van produir des de les terres gironines fruit de la fermentació entèrica (la que es produeix als intestins dels rumiants i que genera gas metà), la gestió dels fems i dels sòls agrícoles.

Finalment, el tractament i l'eliminació dels residus també contribueix al canvi climàtic. Més de 400.000 tones de CO2 es van registrar a Girona per aquest motiu, principalment per la fermentació que es produeix als abocadors.

Els reptes del futur

El canvi climàtic pot tenir efectes devastadors i els governants estan començant a veure les orelles al llop. La Unió Europea s'ha fixat com a objectiu reduir les emissions de CO2 a curt termini, i en l´àmbitr català les administracions s'han marcat l'objectiu de reduir un 15% les emissions de gasos d'efecte hivernacle. En aquest marc, Girona està fent els deures, tot i que a un ritme menor que en altres llocs de la UE. Segons les dades de l'Observatori, en 10 anys s'han aconseguit reduir 600.000 tones de CO2. I des del 2010, la contaminació s'ha reduït progressivament.

En relació amb les dades de l´Observatori del Canvi Climàtic, la Generalitat va recordar que el càlcul d´emissions no recull aquelles produïdes fora d´aquell territori per activitats que són necessàries per abastir-lo.
És a dir, es fan des del punt de vista de la producció i no del consum. Aquesta reflexió, asseguren, és vàlida per als inventaris de qualsevol abast territorial, però pren més importància en el cas d´inventaris d´àmbits com les províncies, que tenen lligams econòmics i de fluxos de recursos molt intensos.

El càlcul de l´Observatori es va fer a partir de les dades facilitades pel Ministeri d´Agricultura, Alimentació i Medi Ambient corresponents als anys 2005, 2010, 2011, 2012, 2013 i 2014 –el darrer any amb dades disponibles– per a cada demarcació i per al conjunt de Catalunya. L´elaboració de l´inventari requereix d´un any de recull i processament de dades i de sis mesos de verificació.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona/2016/11/18/girona-supera-barcelona-lemissio-capita/815306.html?utm_source=rss